

[Riishøj]

rer altså efter vores opfattelse med i dansk energipolitik.

Når SF har stemt imod de afgiftsforhøjelser, der er gennemført på energi inden for det sidste år, skyldes det ikke afgifterne som sådanne. Det skyldes, at de er et led i en indkomstfordeling i negativ forstand. Får vi et regeringsskifte, fastholdes et højt afgiftsniveau, men så sker der altså også en indkomstfordeling her i landet.

Mens vi er ved ting, vi kan være enige i, skal jeg sige, at vi er enige i det, der siges om samkøring af de nordiske landes gaslednings-systemer, ligesom vi ønsker oprettelse af et fællesnordisk gascenter, ganske som redegørelserne giver udtryk for. Vi mener, det var fornuftigt af DONG at skyde aktiekapital i Swedegas, så vi får en nordisk sammenhæng i gassystemerne, og vi mener også, det er bedre, at DONG og de regionale selskaber forhandler sig frem til en ændring af fællesaftalen, hvorefter de regionale selskaber bliver økonomisk mere ansvarlige for deres dispositioner, end hvis Folketinget havde grebet ind.

Men ellers er det rigtigt, at redegørelsen kendetegnes af en åbenlys mangel på visioner. Man giver efter over for de store pressionsgrupper, der er på energimarkedet, man tilpasser sig, man forsøger ikke at ændre, og det må dog være det, der er målet med at have et energiministerium. Man må udstikke nogle retningslinjer og ikke lade sig trække rundt i manegen.

Allerværst er dog afsnittet om elforbrugets stigning. Elredøgørelsen opererer med en 50 pct.s stigning i det samlede elforbrug frem til årtusindskiftet. Skal denne udvikling standses, kræves der indgreb nu. Det nytter ikke at vente. På det punkt er jeg uenig med hr. Poul Nielson, hvis synspunkt er, at man hverken kan sige ja eller nej til nye kulfyrede værker nu. Der må handles. Enten må der siges ja til nye værker, eller også må man gå elbesparelsesvejen, og vælger man det sidste – hvad vi anbefaler – må der gribes ind nu. Det er baggrunden for, at vi fra Socialistisk Folkepartis side har fremsat et beslutningsforslag om elbesparelser, som vi skal diskutere senere. Vi håber meget, at vi i denne folketingsssamling kan få fastlagt principperne for elbesparelser, sådan at der er sikkerhed for, at vi ikke får den gigantiske stigning i ny

kulfyret kraftværkskapacitet, sådan som toppen af elsektoren tilsyneladende ønsker.

Den kuldesituation, vi oplever nu, viser med al tydelighed, at elvarmen – det gør udviklingen i Sverige så sandelig også – i udpræget grad kræver ekstra forbrug i spidsbelastningsperioder. Et indgreb nu må indebære, at elpriserne bliver forbrugsafhængige, at de bliver progressive ud over et minimumsforbrug på ca. 2.500 kWh om året, og at der indføres et forbud mod nyinstallering af elvarme. Elvarmekunder bør ikke have den særrabat, som påskepakken indførte. Til gengæld må der kunne ydes støtte til elvarmekunder, som vil omstille til kollektive varmforsyningssanlæg, herunder naturgas, kraftvarme og vedvarende energi. Skal der gribes ind over for elforbrugets stigning, skal der tages beslutninger, som måske kan vække uro og modvilje i visse velbjærgede grupper, men der må handles, hvis vi skal undgå den stigning, som energiredøgørelsen lægger op til.

Der er opnået bedre resultater på besparelsessiden, når det gælder varmforsyning. Til gengæld undrer jeg mig over de formuleringer, der er på side 98 i bilag 100 til redegørelsen. Det siges her, at man på baggrund af dollarprisfaldet vil tage hele varmforsyningen op til nyvurdering, revurdering. Det gør det jo lidt vanskeligt at vurdere fremtidsperspektiverne for varmforsyningsområdet, når man vil revurdere. Jeg håber ikke, at man i den revurdering lader sig lede af kortsigtede betragtninger om, at det dollarprisfald, der er sket, og det fald i olieprisen, vi har oplevet, nødvendigvis er noget permanent. Det er ikke tilfældet, og det har vi også kunnet konstatere i de sidste uger. Ikke alene OPEC-mødet, men også den eksplosive situation i Mellemøstenområdet maner til, at man handler langsigtet, handler ressourcebevidst og handler globalt.

Det er også vigtigt, at det bliver sagt, at der knytter sig meget store problemer til afgrænsningen af naturgasprojektet i forhold til udnyttelse af lokale energiressourcer. Også her savnes der klare formuleringer og klare målsætninger i redegørelsen. Naturgasselskaberne føler sig økonomisk presset. Det er der gode grunde til. Det går ikke godt nok med afsætningen, og især går det ikke godt nok med priserne. Man er forpligtet af meget store leverancer i henhold til DUC-kontrakten,